

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fulöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlertek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében, Schalek H., Dukas M., Oppelik A. *Általános Tudósító* - hirdetési osztálya Budapest.

Nyitlirt poltóra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Szent István napjára.

Ünnepel e napon az egyház, mert az Isten egy hűséges szolgájának, szent Istvánnak üli emlékeztetelét, a ki a királyi pompa és gazdagság közepette is tökéletes maradt. De ünnepel ma e haza minden hű fia, mert a mai nap országos ünnepe hazánk első királyának, a ki bölcs intézkedései által erős keresztény alapra fektette a vérszerzett haza alkotmányát, s így lehetővé tette, hogy az annyi dúló vész után is fennállhasson.

Szt. István keresztlányú tette a pogány magyarokat. Ha ennél több dicsőt nem is mondhatnánk róla, ez magában véve elegendő lehetne arra, hogy neve tisztelettel említsessék; a míg csak egy magyar él a Duna, Tisza síkjain.

Ámbár a nagy országos ünnep dicső szentje, szent István sok jeles erényben ékeskedett, mégis vallásossága az, a mely leginkább megragadja figyelmünket. Mivel tudta, hogy a vallásos polgár egyszersmind jó alattvaló is; mivel szent igaznak tartotta az irás szavát, mely azt mondja, hogy a vallásosság fölemeli a nemzetet, a bűn pedig szegényekké teszi a népeket: azért minden igyekezettel azon volt, hogy vallásossá tegye a népet. Ússük fel a történelem könyvéts beigazolva fogjuk látni, hogy

az igazság, a vallásosság fölemeli a nemzetet. Látni fogjuk, hogy ugy szent István idejében, mint később, mindig boldog és gazdag volt a nemzet, valahányszor szent volt előtte az Isten törvénye; a mikor ezen jártak az előjárók épp ugy, mint az alattvalók; a mikor a gazdag, a rangbeli is megfordult Isten oltára előtt s a gazdag oda térdelt a szegény mellé; a mikor a tudományok elsőrendű csillagai is elismerték, hogy van Isten, elismerték, hogy van halhatatlan lélek, és van erkölcsi törvény.

Vagy nem igaz-e, hogy akkor most három tenger hazánk határait, a mikor az ország fiait szívvel lélekkel ragaszkodtak vallásukhoz? . . . Vagy nem azok a harczok tették-e nagygyá, dicsővé és tiszteltté e hazát és népét, a melyek az Istenanya képével ékesített zászlók alatt és olvasóval ellátott markolatu karddal vívtak? . . .

Nézzetek be a történelembe!

Ugy van az még ma is? Azt mondják sokan, hogy ma, a haladás, a civilizáció korában másképp van minden. A vallás többé nem közös és általános szükséglet; a vallást csak a tanulatlan tömeg számára valónak tekintik; béklyó az, mely léken tartja a műveletlen elemet. De a felvilágosodott művelteknek minek volna? Művelt pedig mindaz, a ki nem hisz az igaz Istenben.

Ilyen körülmények között nem csoda,

hogy megváltozik hazánk arculatja. És vajjon mindezek nyomában mi fakad? Bűn, romlás, visszavonulás, boldogtalanság és nyomor. . . . A bűn szegényekké és nyomorultakká teszi a népeket. Megrendül az Istenlőt való félelem, meginog a közbiztonság is. Szuronyok őrzik a vagyont, de azért az árva pénzé gyakran nincs biztonságban. Gyilkosság, öngyilkosság, sikkasztás napirenden. A megtévedt nép vagyonközösséget követel. A lázas forrongás tüzei itt-ott már ki is gyulladtak s csak vérrrel lehetett eloltani. Kinevelték a nép jámbor egyszerűségét s most már remegniök kell lejetlenséget kívánó fektelességétől. . . .

De mit tegyünk? Sokan a méltán le-sújtó állapot láttára elcsüggednek, reményüket veszítik. Nem, nem az itt a teendő! Ismerjük be, hogy bűnhődünk, mert nem vagyunk szent István szellemében vallások, mert megszűntünk hű fiait lenni. Szívvel, lélekkel ragaszkodjunk szent István elveihez, hitéhez, hogy a hazának igazán jó és hasznos polgárai lehessünk. Igerjük meg, hogy ezentul nem hallgatunk hamis apostolokra, hanem hiven teljesítjük hazafiai és családi kötelességeinket. Igerjük ezt meg nagy királyunk e dicső nemzeti ünnepén.

Cselkó József.

TÁRCZA.

Két gyöngye volt a falunak . . .

(Elbeszélés.)

Csodálkoztam azon, hogy a misének már régen vége volt, és a hívek, a kik máskor egymást lökdösve tolongtak ki a templomból ma meg sem mozdulnak, nyugodtan állva maradnak és bámulnak az oltár régi szent képére, mintha ma látnák először.

Az idő is mintha megállt volna, egészen elkábultam a fiatal lányok keblére tüzdelt virágok átható illatától.

Majd a kántor kezd lassan, vontatottan énekelni egy Mária éneket orgonaszó kíséretében. »Végre ébredünk.« Az egész falu népe, mert hát mind ott van vasárnap a templomban, felbuzdult és együtt énekel a kántorral, az én lelkemet ez a keresetlen szívbel jövő ének mindig olyan édes boldogsággal tölti be, oly meglegedett vagyok ilyenkor, hiszen ugy szeretem én a mi falusi egyeneslelkű jámbor népünket.

Az ének utolsó hangjai is felszálltak már az egzekbe és ismét csend van.

Majd a sekrestyében lépéseket hallok, ide-oda járkálást; ejnye, hát mi zavarja, tartja a híveket?

A kis ministráns kinyitja az ajtót és a legkomolyabb arccsal indul az oltár felé, utána a falu öreg jószágos plebánosa.

Az oltárnál megállnak és várnak. Ah csak most látom, hogy esküvő lesz.

Ott jön az ifju pár! a legény gyönyörű ifju alig pelyhedező állal, büszkén lépdel és a lányka egy szende barna szűz lesütött fővel haladott mellette.

A többi lány, legény és násznép illendően körül állja az új házaskat és ájtatos szívvel hallgatja a plebános áldását. Egy báméskodó kis lányt megkérdezve tudtam meg, ki ez a fiatal pár.

A legnagyobb csodálkozással hallottam, hogy ez a Barna Józka a felesége pedig a falu legszebb lánya Kis Rozsi.

— De én ugy tudom, hogy a Barna egy másik lánnyal járt jegyben!

— Igen a Pintér Mária, a zsellér lány volt a szeretője, de hát tudja, édes kisasszonykám, gazda legénynek gazda lánya való.

Felelte a kis malé nekem, én csak azt tudtam, hogy szegény szép Mária de boldogtalan lehet. A lakodalmis nép kivonulását cigányzene várta, az új pár boldogan bujt egymásmellé fel-pántlikázott kocsijokban és ugy kurjantgatás mellett elvonult a lakodalmis házba, a hol aztán volt nagy dinom dánom és boldogság! . . .

Délután kiültem a hazunk előtt levő fapadra és mindig a harmadikra, arra a megcsalt szép Máriára gondolva elmerültem a kedves tájék szemlélésébe.

Oly szép volt körülöttem: a messze kéklió hegyek méltóságosan álltak a tova hömpölygő Duna mellett, melynek szízetől egy pár jegenyefa

ágaskodott az ég felé. A méhzümmögéssel és akácz illattal betöltött levegőtől mámorosan le-hunyt szemmel gondolkodtam a falu két legszebb lányáról.

Az egyik lakodalmat ünnepel, míg a másik elrejtve kesereg elvesztett boldogságán.

Ezeket gondolkodva észre sem vettem, mi történik körülöttem. Egy kis szürke fakoporsót hozott négy legény, a mit a plébánia előtt levő téren elkészített állványra helyezett.

A legszegényebb temetés volt ez, alig egy pár koszorúval, amit a tanyán tettek rá, mert onnan hozták a koporsót, csendben, titokban, hogy a plébános eltemesse.

Egy zsellér lány volt, a ki a töltésen valamit keresve, egynegyedét elveszítette! és a Dunába esett . . .

A koporsóra nagy esetlen betűkkel volt írva »Pintér Mária élt 19 évet«.

A kis ministráns utat csinálva jött a plébánossal. A ki megáldva a fiatal halottat, szomoruan bucsuztatta el rövid tövises életétől . . .

A menet már elindult és én lehajítva a fejemet könnyes szemekkel hallgattam a lélekharang bús kongását. — És halkán dudoltam, hogy: »Két gyöngye volt a falunak, két virága.

Mind a kettő egy vágyott a boldogságra.

Az egyiket elvitték az esküvőre,

A másikat szép csendesen kivitték a temetőbe«.

Kriegs Au Mella.

— **A király születésnapja.** Holnap augusztus hó 18-án van az a nap, melyen a gondviselés kegyelméből születése hetvenketedik évfordulóját ünnepli a mi felséges urunk, koronás királyunk s vele az egész magyar nemzet. Hetvenkét esztendő sok idő. Hogy milyen nagyon sok, csak az tudja igazán, aki megérte. S e hetvenkét esztendőből felszázadot két ország kormányzásával töltöni el, oly munka, melyet csak igen kevés európai uralkodó bírna el. De áldott szivű jó öreg királyunk, kit annyi szivettépő fájdalom, annyi szenvedés ért e hosszú idő alatt, még most is kötelességtudóan szívóságával, nemeslelkületével, népei iránt való atyai szeretetével kormányozza népeit. A magyar nemzet, melynek királyhűsége az egész világon ismeretes, hálát rebeg az ég és föld alkotó Urának, a magyarok istenének, hogy ily gondviselészerű uralkodó fejét ékesíti Szent István koronája. Boruljunk térdre a holnapi napon s a fiúi szeretet őszinte szavával kérjünk áldást a legelső magyar emberre, a legalkalmasabb koronás királyra. Nyerje el felséges nagy urunk nagy lelke méltó jutalmát: hosszú élete alkonyán lássa az ezeréves magyar hazát dicsőnek, a magyar népet boldognak. Királyi tetteit kisérje szerencse, lelkét koszoruzza a béke szent malaszja. — Holnap, Ő Felségének születésnapján a helybeli róm. kath. templomban reggel 9 órakor hivatalos isteni tisztelet tartatik. —

— **Szent István ünnepe.** A jövő szerdán, aug. hó 20-án ünnepli a magyar nemzet: a magyar kereszténységnek s a magyar királyságnak; az első magyar apostoli királyának emlékét. Nemcsak vallásos, de hazafias szempontból is egyformán nagy nemzeti ünnepe, örömmünnepe e nap minden igaz magyarnak. Országos, nemzeti ünnep ez, melyet nemcsak a törvény holt betűje, hanem a hála és kegyelet is megülni parancsol. Mert Szent Istvánban jövőkünk legnagyobbikát: a magyar haza újraalapítóját ünnepli a nemzet. Volt a magyarnak nagyon sok jövője. Ezer éves történelmünk nagy könyvében sok fényes név ragyog, melyeknek árnyékában oly édes kegyelettel szereltünk megpihenni. Nemzetünk történelme, — Istennek hála, — gazdag igazi nagy alakokbac, szentekben, apostolokban. Egy Árpád a honalapító, László, a szent király, IV. Béla a tatárok által elpusztított honnak újja alkotója, Lajos a nagy, Hunyadi János, a dicső nemzeti hős, Mátyás az igazságos, Bocskai István, Bethlen Gábor, II. Rákóczi Ferenc, a szabadság hősei s a dicső fejedelem, Kossuth Lajos, a népszabadság lángelkű apostola, az új Magyarország megteremtője, a magyar nép édes atyja, — Széchenyi István, a legnagyobb magyar, Deák Ferenc, a haza bölcse, Vörösmarty Mihály, a költők királyja, Petőfi Sándor a nemzet lantosa mind-mind olyanok, kiknek dicső tettei s honboldogító munkásságuk szemlélésekor a hála könyűi csordulnak ki szeméinkből. Amit Árpád apánk véres karddal szerzett meg: a magyar hazát, azt szent István a keresztel és apostoli fáradozásaival tartotta fön. Ezért nemzeti ünnep aug. 20-ka, Szt István király által hazánk földjébe ültetett magból sarjadzott ki az a hármas erény: a vallás tisztelete, a király iránti hűség s a magyar haza szeretete, mely eddig fönttartotta s ezután is fönttartja a magyart. Mindenkor, de különösen ama nemzeti ünneppnapon, Szt. István napján forduljunk

nemzetünk nagy szentjéhez, dicső királyához, Szent Istvánhoz, s kérjük, hogy ott, az örök szeretet honában legyen Istennek közbenjárónk, pártfogónk. Vegye oltalmába hitünknek drága kincsét és vele ezt a szép hazát! Könyörögjön a legelső magyar emberért, apostoli jogai, szent kötelmei méltó örököséért, felséges urunkért, királyunkért! És midőn az egekől kegyesen tekint le reánk, rebegje el a Mindenhatónak trónja előtt, amit a királyok királyának helytartója kért urától, a mikor országunk szent koronájával diszítette homlokát, mondja: »Országodat nekem, téged pedig országodnak tartson épségben a mindenható Isten!« Könyörögjön Istennek azokért a férfiakért, a kik apostoli fejedelmök kitüntető bizalmából intézik népei ügyét, hogy az ő szellemében, Krisztus szellemében, kormányozzák a magyar hazát! Könyörögjön a koronás magyar király minden rendű és rangu alattvalójáért; könyörögjön a hű magyar népért; soha sem szünet, közbenjáró, gyámolító szeretetének a szárnyain térjen vissza, tekintsen le a magas mennyből és nézze és látogassa meg e szűrt, melyet az ő szentséges jobbja egykor ültetett. —

— **Ellenőrzési szemle.** Az ideai ellenőrzési szemlék Perlakon október hó 6, 7, 8; — Csáktornán pedig október hó 10, 11 és 13-án lesznek. — Az utószemle a cs. és kir. 48-ik hadkiegészítő ker. parancsnokságnál Nagykanizsán a csáktornyai és perlaki járásban tartózkodók részére november hó 25-én lesz.

— **Ő Felsége a király születésnapján** augusztus 18-án délelőtt 10 órakor a csáktornyai izraelita templomban ünnepi istentisztelet lesz.

— **Előléptetés.** A kereskedelemügyi miniszter Hotváth Antal helybeli posta- és távirada főtitkelt a IX. fizetési osztály 2 fokozatába (2400 kor.) léptette elő.

— **Allami iskola Turcsicscén.** Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, Kovács Rezső járási főszolgabíró, gróf Festetics Jenő urodalma képviselőjében Tóth István tisztartó és Mesterich Aladár iskolaszéki elnök teljesítették a képviselőtestülettel és iskolaszékek egyetemben, a Turcsicscén szeptember hó elején megnyitandó állami elemi népiskola intézetét s a szervezéssel járó egyéb intézkedéseket. A község közönsége meleg hangú szavakban fejezte ki a kultuszminiszternek háláját, ki a Csorba tólól következő táviratban választott Mesterich Aladár iskolaszéki elnöknek: Szives megemlékezésükért fogadják hálás köszönetet. Örvendek, ha az állami iskola sok jó hazafit és vallásérkölcös polgárt fog nevelni. Wlассics.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Barabás György helybeli áll. polg. fiuiskolai helyettes tanítót a balatonfüredi áll. felső népi-skolához a XI. fizetési osztályba segédtanítónak nevezte ki.

— **Áttelezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Hajabács Iván balatonfüredi áll. felső népi-skolai rendes tanítót a helybeli áll. polgári fiuiskolához helyezte át.

— **Arlejtési hirdetés.** Csáktornya nagyközség előljárósága a Zrinyi-külvárosi vicinális uton levő (vasut mellett) hidnak újbéli felépítésére 745 kor. 36 fill. erejéig árlejtést hirdet. Ajánlatok f. hó 19-én d. u. 3 óráig nyújthatók be. A tervrajz, valamint a kivánt feltételek bármely napon a hivatalos órák alatt a község háza tanácstermében megtekinthetők.

— **A tapolczai m. kir. áll. vinczellériskola igazgatósága** 1903. évi január hó 1-től kezdődő egy éves tanfolyamra pályázatot hirdet. Felvételi kellekek: 1. Legalább 16 éves életkor betöltéséről szóló keresztlevél (vagy katonakönyv). 2. Magyarul irni és olvasni tudást igazoló iskolai bizonyítvány. 3. Ép, erős, a munkára alkalmas testalkatú tanuskodó orvosi bizonyítvány. 4. Fedhellen előlétező községi s erkölcsi bizonyítvány. 5. Szülői vagy gyámi beleegyezés illetve nyilatkozat, hogy a tanulót évközben pályájától el nem idegenítik és az iskolából ki nem veszik. A tanulók lehetnek saját költségesek vagy ingyenesek állam költségén. Kik ingyenes helyre folyamodnak, tartoznak kérvényükhöz szegénységi bizonyítványt is csatolni. A saját költséges tanulók 240 koronát tartoznak fizetni évente és pedig 120 korona felévi előleges részletekben. Azon folyamodók, kik szőlészettel, kertészettel már foglalkoztak a felvételnél előnyben részesülnek. A Nagyméltóság földművelésügyi m. kir. Miniszter urhoz címzett és 1 koronás bélyeggel ellátott kérvények a fenti okmányokkal felszerelve legkésőbb november hó 1-ig a tapolczai vinczellériskola igazgatóságának beküldendők. Tapolcza, 1902. évi augusztus hó 6-án.

Az igazgatóság.

— **A budapesti m. kir. állami felső építő-ípariskola** rendes tanfolyamán a jövő iskolai évre való beírást szeptember 1-től 5-keig tartják. Az intézetben a tanítás három évig tart. A végzett tanulók kőműves, kőfaragó, vagy ácsmesterek lehetnek, jelentkezhetnek az építő-mesteri vizsgálatra, végre joggal bírnak az egyéves önkéntességre. Díjak: beírási díj: 4. tandíj felvényt 20. s szertári biztosíték egész évre 6 korona. A jelentkezésnél szükséges iratok: 1. keresztlevél, vagy születési bizonyítvány. (15 évesnél fiatalabbak nem vehetők fel.) 2. A négy középiskolai (polgári, realiskola, vagy gymnasium) osztályról szóló bizonyítvány. 3. Újraoltásról szóló orvosi bizonyítvány. 4. Íparhatóságilag hiteltelített bizonyítvány arról, hogy a jelentkező mennyi ideig s melyik építő-íparágban dolgozott (legkevesebb elfogadható gyakorlat 2 hó). — Bővebb felvilágosítást kézzel ad az *Igazgatóság VII. Csömöri-ut 74. szám.*

— **Vasáráttelezés.** Légrádon a f. évi aug. hó 24-re eső orsz. vásárnak ez évben kivételesen f. évi aug. hó 30-án való megtartását a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte.

— **Muraköz állategészségügyi kimutatása** f. hó 3-án a hivatalos adatok alapján: lépe: Drávaszentiván 1 u., Kotor 1 u., lakonykór: Csáktornya 1 u.; ivarszervi hólyagos kiütés: Muravid 6 u.; sertésorbáncz: Muracsány 1 u.; sertésvész: Csáktornya 2 u., Lapány, Örség 7 u., Réthát 4 u., Derzsimo-recz 3 u., Kotor 3 u., Novákovecz 3 u., Pálovecz 4 u., Vullária 1 u. —

— **Tüz.** Nemezc Márton gaborvölgyi földműves istállója és sertésóla f. hó 2-án délután kigyulladt és leégett. Az épületen kívül még takarmány, több gazdasági eszköz és egy sertés is a tűz martaleka lett, a kár 183 kor. Biztosítva nem volt. A szerencsétlenséget a károsult 5 éves Antal fia okozta, ki a sertésöl-műlet gyufával tüzel rakott s ettől meggyulladt a többi is. — Bogdán Márton györgyhegyi lakos lakóházának teteje és mennyezete m. hó 30-án éjjel 1 órakor ismeretlen okból leégett. A kár 220 kor. Biztosítva nem volt.

Zsiga.

Mint a pipes csirke, fejét lehorgaszta,
Gubbaszt a kis Zsiga, halovány az arca.
Szédeleg szegényke úgy-úgy elé-hátra;
Nem ér több kakuk-szót mondja a ki látja.

Egy-egy szomszéd szól csak műért beszédél:
Felveszi még magát, ha kamazs-kort ért el.
A pulyka fiu is mi könnyen megy kárba,
Tudja komám míg a gyöngyét ki nem hányja.

Felserdült, de bizony a falu hitványa,
S mintha-mintha nem is volna ki kártyája,
Vele évelődnek mindig a legények,
A leányok pedig reája sem néznek.

Ő félre húzódik, kószál erre, arra,
Hetekig nem tudják: hol, merre csavarga?
Elmegy messze földre, visszakérül újra,
Az erdő, a hegyek rejteki bujja.

De hír jön: a haza nagyveszedelemben!
Akiben csak vér van, katonának menjen!
Nem is szóllott a hír, nem is süket fülnek,
Lengő zászló alá seregestül gyűlnek.

Beállott Zsiga is, s mind a kik csak látják,
Magukban nevetnek, fejüket csóválják.
Aztán nem hallottak sokáig felőle,
Nem tudták hová lett, hogy mi lett belőle.

De majd hallják híret, álmélkodnak rája.
Ő a hadvezérnek kedves katonája.
A hegyek a völgyek minden zugát-zegét
Jól ismerte; bajban vészben soha se félt

Merre a járásnak legközelebb útja,
Hej! mint a mi Zsigánk, úgy senki se tudta
Amint reá bízta, mindent elvégezett.
Mégderemelte a fényes érdemejét.

Fontos üzenettel elküldte vezére.
Igy jutott véletlen ellenség kezébe.
Hogy mi járhatban, — de ki nem beszélté,
Törjék bár kerékbe, akasszák fel érte.

Ellenség vezére hát fölé lövette.
Maga vezéréhez így került hült teste.
Derék katonáját szívből megsiratta,
Zugó erdő szélén sirját hantoltatta.

Bezzeg büszke most az egész falu rája,
Dicsőségéről szól a fonók danája
Nagy idők tanui vesznek évről-évre,
Soha el nem veszhet, az ő dicsősége.

Versényi György.

Szerkesztői üzenetek.

M.-Sz. Márton L. Későn jött: mikor megérkezett, már ki volt szedve a tárcza. Jövő számunkban azonban hozzátuk.

Ludwig K. A mint láthatod, felszólalásod folytatn azonnal intézkedünk.

Zsolina Cs. Megérkezett, köszönettel vettük s annak idején felhasználjuk.

Mura-Vid B. Az ügyes munkát megkaptuk s felfogjuk használni. Köszönet érte.

Zrinjfalva M. L. Az intézet méhesében tényleg a ragadós költés-rohadás fellépett. A bajt bejelenttem még jul. elején a méheszeti felügyelőségnek, a ki Pozsonyból küldött ki szakgyógyt a betegség megvizsgálására. A kiküldött közeg méhesünk összes családját megsemmisítette és a kaptárakat kellőleg desinfectálta. Ez már aug. 1-én megtörtént, tehát nincs oka aggódni. Ezeket leveleire megnyugtatlansul.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lap tulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

— **Falusi olvasókörök és gazdakörök a pozsonyi gazdakongresszuson.** A pozsonyi mezőgazdasági országos kiállításal kapcsolatban több fontos és időszerű kérdéssel foglalkozó nagyszabású gazdakongresszust rendez Pozsonyban szeptember hó első felében a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége és a Magyar Gazdaszövetség. Ezen Országos kongresszus tárgyai között, a kivándorlás, a gabonaértékesítő szövetkezeteket s a fedezetlen határidő üzlet mellett a legfontosabb a kiscgazdák és földmivelők szervezkedése, érdekeik előmozdítása, gazdasági ismereteik fejlesztése s anyagi helyzetük javítása. Miután a falusi olvasókörök, gazdakörök és más egyetek ezen czélok elérése miatt alakultak, a Magyar Gazdaszövetség ez uton szölliája fel őket a pozsonyi kongresszuson, illetve a kiscgazdák és földmivelők helyzetének javítására irányuló munkálatokban való részvételle. A falusi olvasókörök és gazdakörök mindaddig nem lesznek képesek nagyobb arányú tevékenység kifejlesztésére, míg egyöntetű működést nem folytatnak s a míg nem egyesítik erőiket ezen legfontosabb kérdések megoldása érdekében, melyek a kiscgazdák és földmivelők helyzete javulásának tulajdonképeni forrásait képezik.

Kivánatos tehát, hogy azon falusi olvasókörök, egyesületek és szövetkezetek, melyek tagjai nagyrészt földmivelők, továbbá a gazdakörök, elfogadják a Magyar Gazdaszövetség által feléjük nyújtott segítő kezét s tömörüljenek mindannyian a Magyar Gazdaszövetség kötelekébe, mint a kiscgazdák és földmivelők érdekeit gondozó országos központba. A Magyar Gazdaszövetség kötelekébe való fölvetél és a pozsonyi gazda kongresszuson való részvétel végett jelentkezni lehet augusztus hó 15-ig a Magyar Gazdaszövetség titkári hivatalánál (Budapest, Baross-utca 10 sz.) A falusi olvasókörök, egyesületek, gazdakörök és szövetkezetek felvételnek a Magyar Gazdaszövetség tagjai közé, a nélkül, hogy jelenlegi szervezetüket megváltoztatni volnának kénytelenek. A Magyar Gazdaszövetség csakis a hazafias szellemben s a föld munkásainak érdekében való czéltudatos működést óhajlja. A pozsonyi kongresszusra való utazás vasuti, elszállásolási és ellátási kedvezményekkel lesz megkönnyítve.

— **Bethlen és a Rákócziak** koráról ír a Nagy Képes Világtörténet 162. füzete. Erről az erélyes és jellegzetes korról, mikor fegyverzörgéstől volt hangos az ország, csatlaklástól és üldözöttség jayveszkélésétől. Magyarorszáig egy hosszú seb volt, a mely véges végig vérzett. A nagy Alföldön szel-foszlott a szabadság déli babja; az ős Turul az erdélyi bércek, a székyei havasok közé szállott. Ott lobogott csak a magyar lobogó. Onnan szállt elő szabadságot szerelni, védeni. Minden eszmének az elnyomatási ideje, a hőskora. A kereszténység szent jelét a martirvér ragyogtatja világgá, a szabadságot mindenütt az elesett névtelen hősök vivják ki. A magyar szabadság és hazaszeretet akkorában a Bethlenek, Rákócziak seregének a szívében huzódott meg. Ennek a gyönyörű koruk színes, mesés történetét adja elő a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 162. füzete. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik egyetemi tanár, ki egyttal e kötet írója is. Egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; lüzelenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadók-

nál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénnytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján havi részletfizetésre is.

— **Honvédek Pántheon.** Öreg honvédek arcképeiben, leggazdagabb tárháza az országos történelmi ereklyemúzeum kolozsvári gyűjteményének van. Miután minden arcképpel, levéltárilag külön, betűsorban elhelyezve, a honvédek életrajzi adatai is őriztetnek, ez a gyűjtemény a honvédek Pántheonát képezi. Ezt a Pántheonat teljessé kívánja tenni most az ereklye muzeum. E czélból lapunk útján kérest intéz a fényképészekhez, hogy az igazolt öreg honvédek-ről, vagy a nagy idők más még élő jeles férfiaról díjtalanul készítsenek kabinet mellképét. E képekből Mátyás király lovas szobra leleplezési ünnepegy nagyszabású kiállítást fognak rendezni. Az arcképekhez szükséges életrajzi adatok feljegyzésére kérdőpontokkal ellátott iveket küld kívánatra bárkinek a muzeum. Beküldhetők családok által elhunyt jelesek képei is, valamint a nagy időkben tevékeny szerepet játszott honleányok képei és életrajzi adatai.

— **A kesztyű tisztítása.** A fehér glaszkesztyűt a következő módon lehet megtisztítani: A kesztyűt fel kell huzni a kézre azután be kell dörzsölni egy tejbe mártott szivacsosal. A tej kiveszi a foltokat belőle. Mikor már tiszta, törülközővel szárazra kell dörzsölni s aztán néhány órára két vastos könyv közé kell préselni.

— **Ki akar egy éves önkéntes lenni?** Bizonyára van olvasóink közt akárhány fiatal ember, ki annak idején tanulmányait abban hagyta s így a 3 éves terhes katonai szolgáltnak néz előbe Debreczenben már évek óta sikeresen működik az országszerte kitűnő hírnévnek örvendő Lichtblau Albert-féle miniszterileg engedélyezett katonai előkészítő tanfolyam, (tanbiztoság: eddei Draugent János nyug. ezredes, németújfalui Simonffy Gyula nyugalmazott huszár alezredes és Járossy Lajos nyugalmazott százados.) melyben azon ifjak, kik még sor alatt nem állottak, foglalkozásukra és előkészütltségükre való tekintet nélkül rövidesen megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. Felvilágosítást és prospektust készséggel küld Lichtblau Albert igazgató Debreczen.

— **Vasuti nyári menetrend. Csáktornyáról indul:** Nagy-Kanizsa felé reggel 4 óra 39 p. gyorsvonat, délben 11 óra 2 p. személyvonat, délután 4 óra 2 p. gyorsv., éjjel 10 óra 15 p. szemv. reggel 5 óra 51 p. vegyesvonat. — Prágerhof felé: reggel 6 óra 10 p. személyvonat, délután 1 óra 1 p. gyorsvonat, délután 4 óra személyvonat, éjjel 1 óra 9 p. gyorsvonat. — Zágráb felé: reggel 4 óra 44 p. személyvonat, délután 4 óra 20 p. vegyesvonat. Varazsdig: reggel 6 óra 15 p. vegyesvonat, este 10 óra 20 p. vegyesvonat, délben 11 óra 44 p. vegyesvonat. — Bobára: reggel 6 óra 4 p. személyvonat. — Zala-Egerszegré délután 4 óra 28 p. vegyesvonat. — **Csáktornyára érkezik:** Nagy-Kanizsa felől reggel 5 óra 50 p. személyvonat, délután 12 óra 58 p. gyorsvonat, délután 3 óra 40 p. személyvonat, este 8 óra 13 p. vegyesvonat, éjjel 1 óra 6 p. gyorsvonat. — Prágerhof felől reggel 4 óra 36 p. gyorsvonat, délben 10 óra 42 p. személyvonat, délután 3 óra 59 p. gyorsvonat, este 9 óra 55 p. személyvonat. — Varazsdról reggel 4 óra 18 p. vegyesvonat, reggel 5 óra 38 p. vegyesvonat, délután 3 óra 50 p. vegyesvonat. — Zágrábról délelőtt 10 óra 47 p. vegyesvonat, este 9 óra 45 p. személyvonat. — Zala-Egerszegről délelőtt 8 óra 40 p. vegyesvonat. — Bobáról este 9 óra 50 p. vegyesvonat. —

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družveni, znanstveni i povučiljvi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Sveti Štefan kralj magjarski.

Svetkuje 20-ga augustuša danu sveta mati cirkva, kajti gospodina Boga jednoga vernoga sluge, Svetoga Stefana obslužava spomenek, koj je poljeg kraljevske zmožnosti i imućva, vendar vu jednostalnosti ostal. Svetkuje ove domovine naše prvoga kralja, koj je s mudrim svojim nadpredkom na čvrsti kršćanski fundament položil, s krvjum priskrbelj domovine lađavnost, i potom je bila vendar domovina obstati.

Sveti Štefan je za kršćenike učinil, magjarski narod. Ako od ove odićenosti više nit nebi mogućen bil vćiniti, od njega vre ovo vu sebi bilo bi zadosta na to, da se iz njegovoga imeua s pozdravljenjem, spomene svaki, doklam samo jeden magjarski človek žive na Dunaja i Tise velikih ravninah.

Ako prem magjarskoga orsaga svetek, je odićenoga svetca, Sveti Štefan je vu vno-gih izvrstnih krepostih napredoval, ipak samo jedino njegovo veruvanje je nastalo vu lum, koje nas najbolje opomina na pazljivost. Ar je on dobro znal to, da koj človek je vu veri stalen, on je i veren podložnik takaj kajti za svetu stanovitost je držal svetoga pisma reč, koja tak glasi: »da vere stalnost gori podigne naroda greh pako na siromaštvo dopelja puka« Poglednimo samo vu historije knjigu, osvetočeno videli budemo, da pravičnost i vera gori podigne naroda.

Videli budemo, da kak vu vreme Štefana, tak i kasnije navěk je blaženi i bogat bil narod, kuliko guder krat pred očima je to držal, da pred njim božji zakon, bil je sveti, kad su ovak činili poglavari ravno tak kak i podložnici, kad je bogataš, budi i činovnik pred božjem oltaru tam si bil poklekel kre siromaka, kada od vućenosti prvog razreda zvezdah su takaj bili spoznali, da Bog je, i spoznali su, da ima nevmetelne duše i da ima čudorednosti zakona

»Jeli možbit ni istina, da za ono vreme od triuh morjah vode činili su hatara naše domovine, kad su se orsaga našega sini s srdcem i dušom priklopili bili k svojoj veri? Ili ni su li ona vjuvanja vćinili za blaženu domovinu i njenoga puka, koji Kristuša i Marije svetih imenah poljeg zanzivanja matere božje kipi pod okiućenemi zastavami i s čislom nakinćenih sabljah vjuvali jesu.

Poglednite samo nuter vu historiju. Tak biva ono još danas?

Tak veliju vno-gi, da danas napredok vu vreme civilizacije je sve drugač. Vera je više ni skupna i samojedna potrebnost; veru jedino samo za nevucene ljudi stran prestimavaju. Nego za razsvetlene obražene

čemu bi bila potrebna? Izobraženi pako je svaki on, koj neveruje vu jedinoga Boga.

Med takovemi prilikami ni se čuditi, da se premeni naše domovine lice. Pak iz svega toga, kaj će slediti? Gréh, pokvarjenost, nesreća, siromaštvo i nevolja. Od vrneju se od strahote Boga, da pače i občinske segurnosti takaj. Oružje čuva imetek, nego zato vendar sirotinje blago višekrat nije vu segurnosti. Krvoločnost, samoubojstvo, tatbina, navadno biva. Za bludjeni puk zemlju, imanje, dapače čela sela potrebuje. Takovih pripječnjah moguće iskre negde, negde već su se bile pojavile. I plamnom se bile takaj i vužgale, koje zatim samo s krvjum bilo je moguće pogasiti.

Nego kaj smo čineći? Vnogi vu takovim nepovoljnim položaju se zapustiju i zaufanost zgubiju. Nije ovo ovdí začiniti. Izpoznajmo, da grehotu podnašamo, ar ni smo Svetoga Stefana k duševnomu veruvanju spodobni, prestali smo biti njegovi verni sini.

Srdcem i dušom priklopimo se Svetoga Stefana peldi i njegove vu vere stalnosti, da domovini za istino dobri i hasnoviti purgari postati moguće budemo. Vćinimo obećanje, da od sehđob nebudemo poslušali krive apostole, nego verno budemo zvršavali naše domovine i naše familije si-novske dužnosti. Ovo obećanje vćinimo našemu velikomu Kralju vu ovim, naroda našega odićenim svetku.

Po Čelko Jožefu

M. F.

Kaj je novoga?

Cardinalski škrljak.

Sad nedavna preminutog Schlauch Lö-rincz kardinal škrljaka črtenoga kardinalskoga biškupske cirkve ober velikoga oltara su bili na jeden čavel obesili, koj škrljak tak dugo tamo visel bude, dok sam od sebe doli neopadne. To bude trpelo najmenje dve ili tri ljeta. Ako kardinalski škrljak doli opadne, onda vu biškupske palače med ostala znamenita dogovanja položili budu. Kaj se škrljaka obešenja tiče, to je već starinska navada, vu sebi nikakove znamenitosti neima, jedino samo zato činiju, da se puk iz premir. utoga biškupa spomene.

Nove državne škole vu Medjimurju.

M. kr. kultusminister za 1902—1903 leta Medjimurske okolice vu Čakovcu, Dra-va-Szt-Mihalyu, Orehovici, Vullariji, Podbrestu i vu Turščišču nastavil je nove državne pučke škole.

Svečanost ognjogasnog društva.

Dolnje—Dubrave vatrogascov društvo ovog meseca 20 dana s velikom paradom bude obdržavalo posvećenja zastave svoje. Ovoj svetjenosti čakovečki vatrogasci vodstvom Mastnak Jožefa s 16 peršonom svojom zastavum želiju takaj delniki biti.

Nesreća.

Vu Ungvarmedjiji po imenu Visoka občini kak odonud pišeju, vu nedelju poldan Iretisz Mihaly poljodelavec zbog nekakove malenkosti tak nesrečno je vudril svojega malenoga sineka, da je za nekuliko minut nesrećnoga oca naručaju dušu izpustil. Otec kad je spazil, da iz znjegovoga detete zanaveka otišla je duša, odbežal je izdoma k svojemu šorjaku selskomu mlinaru, vzal je doli iz stene jednu pušku i žujom se strelil.

Ubojne pčele.

Vu Baj občini, kak iz Tata varoša pišeju, je jeden čmelec pustil i na polju jednoga, po imenu Koblenc orača s dvemi konji skupa je vu moril. Ova čudnovita redka nesreća se tak pripetila, matica je na jednoga konja bila sela. Zatim pako ostale druge pčele su sele na drugoga konja i na dečka, koj je pluzil, ove pčele su tak spikale obodva konja, da za nekuliko minut od velike bolji na zemlju su mrtvi spokapali, dečka pako, koj je pluzil su vu mirajućega dimo odpeljali.

Od muhe.

Kristof Janoša, Abauj Szanto varaškoga velikoga sudca pred nekulikimi daní je jedna muha vpičila. Od ove vpićenosti je Kristof krvno otrovnost dobil. Dal se opererati, nego prekesno. Nesrećen človek po operaciji med strahovitom mukom moral je vumreti.

Staroga hrasta dokonček.

Iz Sarajeva pišeju, da vu mećet dvo-rišču je stala varaša najstareša znamenitost: tri sto let stari hrast, kojega su mohamedanci kakti za sveto dugovanje za veliko prestimanje držali Neizmeren veliki veter, koj je vu Serajevi ove dane kraljuval, napel je toga staroga hrasta. S velikom silom poderl se vu mećeta (turčinska cirkva) dvoru ravno onda, kad se pobožni putni skupa bili spravljali.

Premium hižnih živinah.

Protokol.

Kotarska poljodjelska komišija je odlučila, da tekućega leta septembra 28-ga dana vu Čakovcu na senjskim pijacu bude obdržavana premija, živinah na suprot pako, ako bi za ovo vreme čakovečka občina zaradi kakovoga stvarnoga betega pod zat-

vorom stala, vu takovim položaju onda, pri svetoj Helene na senjeskim pijacu bude se premija obdržavala.

Premijama moreju dobiti:

- I. Bredje krave.
- II. Telice od 1 do 3 let stare.
- III. Od cecka ostavljene telice.
- IV. Bredje prasice.
- V. Prasice od 1 do 2 let stare.
- VI. Od cecka ostavljeni pajceki.

Prikazi od magjarske kralj. gospodina ministra, Zalavarmegijje gospodarstveno društvo 450 korun, szombathelyske m. kr. živinah povanja direktije odlučene svote, od kotarske poljogospodarstvenoga društva iz lastovitoga imetka, kak takaj Čakovečkoga kotara zemeljske gospode i sparkasse za taj cilj prikazov. Izložiti živine jedino samo vu Čakovečkim kotaru stanujući mali gospodari imaju juš, i jedino samo takovi moreju delniki postati, koji od svojih pripovalih živinah jesu izložili. Na premiju postavljene živine svaki gospodar mora se pri dotičnim notariušu javiti, koj zatim ovo javljenje gospodinu sudcu, do 15-ga septembra poslati ima, tim bolje, da poslje ovoga termina poslani dokazi nebudu prijeti.

Čakovečke velike občine najviše štibre za 1903. leto plitfaju sledeci

Grof gospodin Festetics Jenő velikaš 9037 kor. 84. fill. Mlajši Neumann Mikša trgovac 3069 k. 41 fill., Ziegler Kalman kr. notariuš 1272 k. 30 fill., Svetoga Ferencza kloster 1140 k. 97 f., Benedikt Ede trgovac 1091 k. 94 f., Dr. Krasovec Ignac 1085 k. 14 f., Friedl Janoš ošterias 1067 k. 20 f., Pethő Jenő apatkar 971 k. 49 f., Wollak Rezső fiskal 941 k. 96 f., Morandini Bafint zidarski mešter 851 k. 59 f., Neumann Samu trgovac 764 k. 62 f., Vdovica Vučsák Mikša 725 k. 87 f., Čakovečka kr. željeznica 701 k. 56 f., Nuzsy Matyas mešar 676 k. 16 f., Molnar Elek fiskal 662 k. 57 f., Kohn Armin trgovac 616 k. 53 f., Čakovečka sparkassa 614 k. 54 f., Pecsornik Ottó ošterias 575 k. 35 f., Heinerih Mikša trgovac 553 k. 82 f., osim togb Schvarcz Albert doktor 527 k. 68 f., Cvetković Antal trgovac 523 k. 79 f., Schrenk Ignac vlastelin 507 k. 10 f., Graner Mikša trgovac 503 k.

Krlve brade prilpečenje.

Vu jednim malim varašincu blaženo je zivel svojom mladom tuvarušicom jedeu meštarski človek. Sad ne zdavnja zestal se iz svojem starinskimi prijatelji, nato veselje načinili su med sobom veliku zabavu na tuliko, da ovaj muž s punom glavom nekak oko polnoći se dimo došutal. Vu takovem položaju bivši nije znal to, da su mu njegovi pajdaši krivu bradu prikeliili na njegovu lalovku. Kad je vu sobu stupil, prehitil je stolca i latora, koj se na falate zdrobil. Na to ruženje se žena prebudi, i na bradu gledječega se je presudila. Da je razbojnik vu hižu došel, skoči iz postelje melu pograbi vu ruke i dobro naklepala za razbojnika, misleći svojega muža. Vu tom vremenu doli opadne kriva brada, i sad žena s mrzlimi capami marljivo pokriva z bito muževu telo.

Na harjent ljubleniki.

Čudnoviti konec je nastal med dvemi za ljubleniki kak pišeu iz Szeghalma. Iz jedne susedske občine još mladi zaljubljeni par skočil je vu Szeghalom. Dečko osemnajst puca pako šestnajst let stara bila. Jako su

laneženi bili, pak su hoteli vumreti. Nego prvlje otišli su vu jedne male krcme posebnu sobicu i tam su se tiho zabavljali. Vrata sobice se vu jednom trenutku odpreju i pred ljubleniki stoji puca otec. Trezno misleći otec, nisi je dugo premišljaval. Vzeme na prvo svojega od hlač remena i žnjim pošteno nahari svoju čerku. Ovaj mladi junak na pomoć je pritekol svojoj Dulciji i s revolverom se zagrozil otcu njezinomu. Vu ovim trenutku, doklam je ova buna trpela postavi se tamo dečka otec takaj, koj je s leskovom paličkom na mir i na pokornost opominal svojega sineka. Ova dva otca su anda domom odpejali nesrečno obhodajuće zaljubljenike, koji se sada tak sramuju, da se jeden drugoga već od daleka vugblje.

Pogibeljno vračvo.

Iz Nagy-Varadina pišeu, poljeg Peceszölősa vu jednoj mlaki, koju i za pijanjkinu mlaku takaj zoveju, su jednoga nevoljnoga človeka spazili, koj sn od velike muke bil simo tamo metal vu toj mlaki. Koji su ovoga muku trpečega človeka najprvlje vidili, mislili su vu sebi, da mozbit samoubojca nakanil je biti ovaj nesrećnik. Na prsah i rebrih na pol sedena krv, su videli, koja oko njega vodu kak da bi ščrlenom farbom bila pofaršana. Iz kasarne je više soldatov išlo na lice toga nesrećnoga mesta, koji su nespodobno krvavoga človeka van potegnuli iz te mlake. Samo onda su spazili, da vnožina pijavkih se prilpila vu vodi ležećemu na telo, koje su vnožina krvi iz žnjega posisale na tuliko, da malo življenja bilo vu njem. Vre čisto odnemoženoga človeka su onda taki vu Biharvarmegijnski špital odpejali. Po poldan je taj nesrećni človek malo k sebi došel, onda je povedal, da se za Kováč Marltona zove i da je težak, već od više vremena trapila ga reberna bolest i jedna stara ženska mu je preporučila, nek si pijavke položi na rebra. On veči da si je već metnul dve tri, dapače i pet pak mu ništ ni hasnilo to vračtvu. zato si je legel vu pijavkinu mlaku misleći, da se podpunoma izvracil bude, Iz ovim pogibeljnim vračtvom skorom bil se življenja bil mentoval.

Podužsano smrtno prilpečenje

Na zabavu su se pripravljali vu Bački kod jednoga dobrostojećega gospodara hiži. Pred držecom zabave danom na večer vumrl je jeden obitelji najstareši član, stari dedek. Ova žalost je ne jako prečila ostalu familiju, jedino o tom bili su se starali, da ako pozvani gosti zeznali budu, kaj se pri hiži pripetilo, nebudu hoteli dojti i tak su priredjena dugovanja pod kvar dojdu. pak iz zabave nikaj nebudu. Prijeli su vu nepriličnem vremenu preminućega staroga otca i vu skrovnosti bili su ga vu ledvenicu položili. Čele dva dni i noći su se bili zabavljali, tancali pozvani gosti bez toga, da bil kojemu bilo došlo na pamet staroga otca smrt. Posle toga za dvemi dnevi donesi su staroga otca iz ledvenice pak zabavnja hiža se je na žalost, iiliti karmenu bila preobrula. Familije člani vu črminu se bili oblekli i plačući stali jesu oko njihovoga dragoga staroga otca mrtvoga tela. Nego mrtvih pregledatelj je opazil, da mrtvo telo vre više danah bilo je vu hladnom mestu, sve ovo prilpečenje je javil dotičnomu poglavarstvu.

Sve se zezna.

Podpuna sloboda nehasni nikomu i ničemu, niti čovieku, niti konju, dapače niti trgovcu Kramariču. A gospon Kramarič je bil pametan človek, pak zato je on svake subote poslie dovršenog tjednog računa znal moliti: »Dragi Bože, ja Ti hvalim, da si mi u mojoj vrljoj Pepici dal vojke, koje me zadržavaju, ako hoćem stranputice skočiti, koje me ravnaju, ako hoćem zabluditi i hvalim Ti, da je ona čvrsti zaporni lanec, ako mi jako na dol ide!»

Da je Viktor ovak molil, to je došlo od toga: on je dobro poznal sebe i svoje slabobe a poznal je dobro i svoju ženu i njezinu jakost.

On na tielu nije bil žmehek, ali puno laglji je bil u svojih mišljenjih, te bi anda bez strogog nadziranja svoje žene, i po deblatnih danih po bielom danu bil iz svojega štacuna skočil, pak bi oko novine pobiral, a k tomu je vrlo ljubil kakti pravi domorodec sve zeleno, osobito pako one zelene izvieske na ošterijah, pak ona zelenkasta vina medjimurska u zelenkastih flašah.

Njegova pako štedljiva žena je od jutra do večera na njega pazila kak na maloga kakovoga dečeca te mu je uvijek govorila: »Viktor, moj dragi Viktor, trgovina se neobavija po ulicah niti po ošterijah! Tko hoće, da mu se bude vreklec obračal mora se boriti, a tko hoće da do nečesa dotiera, mora se mučiti, i anda stoj tam pri pultu i računaj i hodi po štacunu pak prodavaj, onda, kad čemu u subotu skupa računati, nebudu ti žal, makar te sad pri poslu uvijek nekaj žegeće i van na prostor vleće!»

Pak izbija, u subotu je uvijek bilo dobro ako je kroz tleden u trgovini išlo sve po ženinijoj volji i anda je Viktorova gore spomenjena molitva izhadjala iz pravog srca i iskreno.

Ali negda je ipak njegova slaba narav obladała. On je znal med različitim izgovori svojoj ženi vuji, te se je znal zadržati i posve na dom zaboraviti pri raznih vinskih probah, a mnogi kupci su pri njem doma na njega znali na vure dugo čekati, najmre ako naučnik nije za kakovu riedku robu znal, u kojem kultu, ili u kojoj ladički se nahadja, ili ako je zatraženo bilo još u magazinu.

Jedan krat ga je žena, pošto je sama bila pralom i praljama zaposlena, te nije imala sama vremena na pijac ili, onamo poslala, gde su selske žene svoje proizvode tržile, da neka ide poglednuti, jeli već kokoši poslie duge zimске stanke svoju dužnost vrše, i onda neka on, ako su jajca fal, slobodno ih cielu košaru kupi, jer je baš se k vuzmu približavalo, u koje vrijeme su te stvari i na stolu i u štacunu hasnovite.

I anda je Viktor imal najbolje nakanjenje, pak je upravo imal pravu volju svojoj ženi, izvršenjem maloga, veselje učiniti. On anda skoči kakti hrt na pijac, tam preskače korpe i košare, porine u svaki koš svoj nos, pregledava, prispodabla, izpitava i se pogadja, dok konačno dojde do jedne seljakinje, koja je bila pripravna svu svoju zalihu jajec, od prilike sto komada tak jeftino prdati, kak još ovog prolutietja nije bilo.

Anda izbroji Viktor jajca liepo pazljivo u sobom ponešeni sačić, u kojem su negda gumi lopte u štacunu visele, izplati pogod-

jenu svotu te si od milinja nad pohvalom žene, koju bu dobil, obilzava ustnice.

Naloga je dobro izvršil, to je bilo bezdvojbno, ali jeli hitro ? Je, da nebi bil prijatelj, Goričanec! Ali ov je stal pri vuličnih vratih široko, pak je Viktoru doviknu: »He, Viktor, jeli si već čul? Miška tam pri križu je dopelal snočka iz Štrigove tri lagva, znaš samoga čistoga medjimurca! Grieh bi bil, da ga nepokostamo. Em jeden fertalek tielo jači — nebude ništ škodilo!»

Takovomu vabcu moj Viktor se nije mogel suprotiviti, te je onak iz nenada na jedan krat sedel pri Miški u velikoj sobi za stolom, te je posrkaval iz kupice kapljice i obračal pri tom nos i oči prama zakadjenim prosnicam, pak je u sebi mislil potajno: »Hop saperbolt ov vaučjek je dober pri tem ostanemo!»

Sak sa jajci, sa stotinom friških jajec je liepo pazljivo pod jednu klup pri stieni metnul, tam se tim krhkim kruglam neče nikaj dogoditi — dobro su spravljene:

I Reichwein Tonček i stari gospon Šaffranic su se tu skup našli, te su zajedno gradili željeznicu, oštro se pripravjuč, kud bude išla.

Miernik, koj bi ju gradil, doduše još nije bil tu, a nikakov sabor ili skupština nije još niti senjala o kakovoj prelozkoj željeznici, ali Štrigovčan je pivcom razvezal jezike te su oni sami gradili. dader je sve pucalo, i Goričanec se je srdil na Šaffranica, jer je ov bil za uzkotračnu, a on sam i Viktor su dokazivali jasno, da samo iz normalnotračne željeznice more za Prelog biti kakova hasen a iz uzkotračne nikada.

U to vrieme ali se je još netko srdil, a to je bil prijatelj Viktorov Genček, koj je došel u štacun, pak je zahtieval jednu flašu Gleichenbergske vode, pak jer Viktora nije bilo u štacunu, rekel je navučniku: »Daj mi jednu flašu gleichenberške vode za da se zvrachim, jer vidiš, da na susiici bolujem; ali hitro daj, da nebu prekasno!»

»To vidim da su hektikaš — ali za gleichenbergzku vodu neznam, kam ju je gospon spravil. Lani je puna kišta flašah došla, al neznam gde su.»

»A gde je gospon? — zapita Genček naučnika. Naučnik pako onak huncutski pozmrkavajuč odgovori:

»Jajca je otišel kupovat sakom, pak sad valjda tam pri Miški sedi i bu ostal do večera i tak budu oni morali ozdraveli i bez gleichenberške vode!»

Genček nekoliko oštrih izreče proti takovom štacunarenju, te otide si srditost iz guta poplaviti, pak izraven k Miški. I baš dojde tam, kad čuje kak Viktor svojimi pajdaši baš željezničke stacije postavlja i vozne ciene odmieriva, a izvan toga i opazi, kak jajca u saku pod klupom na svog gospodara trpljivo čekaju, pak si misli: »Čekaj Viktor, ja bum tebi već dal uvijek pri štrigovčanu sedeti i ga koštati, zakurim ja tebi pri tvojoj ženi, zakaj nemrem dobiti gleichenberške vode!»

To si misleći, posegne za sakom s jajci, dok na njega nitko nije pazil, te otide s njimi u kuhinju i veli Marici, koja je zasukanem rukavi po kuhinji iz jednog kuta u drugi skakala: »Čujete Marica, jeli imate vruće vode, da ta jajca malo operem, pak jednu iglu, da jedno dva tri ta lagviča bez obručov na čep metnem i dobrim vincem opet napunim. Znete, hoću malu šalu iz pelati.»

Marica smejuč se kimne glavom, po-

segne na prsa si, gde je bila zapičena igla i veli: »Evo igle, a tam vu kotlu vri voda odmah bude Miška paril pajčeka, kojega je ov hip sluga na dvorištu zaklal.»

I sad fantilivi Genček utopi jajca skup sa sakom u kipučoju vodi, te je pusti na dnu kotla počivati tak dugo, dokle jedan drugi posel obavi. Za da nebude bez posla, vzjel je prije vruće kupelji iz sačića nekoliko jajec, u koje je odzgora i zdola malu luknjicu prevrtal, zatim je belanjka i žutanjka u jednu šalicu spuhnul, pak je Marici rekel: da mu iz toga prije deveničarenja neka cvrtje speče, a onda je jednu prevrtanu stran jajca u punu čašu vina a drugu u usta metnul te je sapom nutar potegnul štrigovčana, kojemu nema nigde para. Zatim je melom zabrtvil obodve luknjice te je ta vinska jajca natrag zmešal med ona u saku, koja su do tog doba na dnu kotla u kipučoju vodi počivala, a saka je onda opet neopazeno i liepo pazljivo na svoje prvašnje mjesto pod klupom metnul, te se je k stolu sel, pak je i on prelozku željeznicu gradil i pomagal računati, koliko bi zdržavanje takove željeznice moglo koštati i koliko bi ona mogla hasne nositi.

Ali u to se oglaš zvon iz turna, a to je značilo »molit i jest» i Viktor je duknul iz svog stolca u vis, posegne pod klup za sakom i odbieži domov, kak da je lokomotiv malo prije gradjene željeznice.

»Ženica, draga ženica» — bektal je ves zasoplen i potancuval med kuhinjskemi vrati, pak joj je rukom pružil u farbi nedužnosti sjajuču se robu — »Evo draga moja Pepica no, to je bila muka cieli predpoldan sam o kolo iskal dok sam našel! Al bogme su pak to jajca liepa i velika i jeftina dvadeset zai sekser ne šest za dvadesetak a friška probaj samo buš gledala!»

»No, — veli gospa, koja je već dugo imala melju u weidlingu pripravljenu te je još pred dvemi urami hotela tiesto zamestiti, — »no ove i mogu friške biti, dosta dugo je to kupovanje trajalo, a doma u štacunu bi si bil deset krat više zaslužil!»

To čim izreče posegne u sak te izvadi pet najliepših komadah, da već jedan krat to kolačenje i kuglofanje nastavi.

»Ali» — veli ona nešto zamišljena — »čujete ti ta jajca su posve topla?»

»Naravski, da su topla» — odgovori on — »em su friško znešena baš izraven od kokoši.»

»Ti bedačec» — zmrmala gospa i potere jedno na rubu weidlinga, »ali kaj je to ti ti ti odkad nesu kokoši tvrd kuhana jajca, ha?»

Viktor je poskočil skoro do bolte u kuhinji. »Ah, ah, glej, glej tu tu je moralo se jedno tvrd kuhano jajce seljakinji slučajno u košaru posmeknuti!»

Do toga je medjutim gospa i drugo i tretje jajce potrla te je držala svojemu Viktoru tvrdi sadržaj istih pod nos: »No, kaj sad na to veliš, ti lažljivec?»

Siromak Viktor potegne iz zepa svoj žepni rubac, te si obrise znoj iz čela, koj ga je pošikaval a onda si je rubcom mahajuč pripuhaval hladan zrak u razgrijani obraz te je izmucal: »Kaj kaj ja na to velim? No to je je vruću zimlicu ta prokl pernata živina sva morala imati jer su tvrda jajca legla!»

»Tak? No čekaj, ja te naučim vruću zimlicu imati!» — zakriči gospa te postane u licu crvena od srditosti, kak razsrdjeni puran. — »A kaj je ovo tu, ti vinski brat?!«

Gospa Pepica je opet jedno jajce potrla, i iz ovoga se je onom milom duhom pravoga medjimurca iz štrigovske gore sadržaj zlejal te se je u meli u weidlingu zgubil to su za danas bili baš dosta jaki krafini!

»Čujete» — vikne ona — »jeli su mozbit kokoši i vinski trgovci postale, da u jajcih i vino nesu? Sad s istinom na red, ili !«

Gospa Pepica pograbi blizu stoječu melu i anda razkrinkanomu Viktoru nepreostane drugo, nego priznati, da mu je tu psinu na svaki način moral netko načiniti pod dugoviečnom sednicom pri Mišku, dok su prelozku željeznica gradili.

I pošto se je tomu iskrenomu priznanju i dobra volja na popravak pridružila, odprostila je gospa Pepica svojemu Viktoru te ga prvih danah iza toga nigde u ošteriji nije bilo videti.

Naučnik pako se nije mogel zadosta načuditi, zakaj su onih danah samo tvrd kuhana jajca sa poljskom šalatom na stol dohadjala, k obedu i k večerji em nije bilo zlo, ali ipak odvise jednolično! Ali pošto niti gospon Viktor proti tomu nije nikaj mrgodil, moral je i naučnik svoje misli liepo tiho za sebe zadržati.

Em. Kollay.

Nekaj za kratek čas.

Dobro se je branil.

Otec: Ei, ei, Karlek, kak vënder moreš to napraviti, da od tebe menše i mlajše dëte tak zbiješ? Te je në sram?

Karlek: oh! japa, a zakaj je vas ne sram da mene, ki sam vnoĝo mlajši od vas, vnoĝi put tak zbijete, da i modro nebo tanca pred menom!

Doktorski navuk.

Kaj në, gospon doktor, malo me boli gut?

Tak je. —

Tak onda nekoliko dni moram doma ostati?

Dobro bu.

I svako vuru si moram s jalonskom vodom guta splaviti?

Gubona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	12 00 —
Zab	Zob	10 30 —
Rozs	Hrč	10 00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	00 00 —
» » 6	» stara	10 80 —
Árpa	Ječmen	10 00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12 00 —
Sárga » »	» žuti	08 50 —
Vegyes » »	» zinešan	08 50 —
Lenmag	Len	20 00 —
Bükköny	Grahorka	10 50 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Szagtalan és nyomban szárado

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Ishetővé teszi, hogy a szobák a márciusi alatt is használatosak legyenek, mivel a keleten szag és a lassú, ragadó szárado, mely az olajfűzők és az olajlámpák saájára, elkerülést. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy aki maga végeztet a másolat. A palló nedves tárgygal feltöltődik, amikor, hogy a szagtalan fényt. Még két különböző méretű.

szinesett szobapalló-fénylakk,
szinesbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfűzők fűdi be a pallót a egytalló fényt is ad. Eddig egyaránt all'ismasható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden fűzőt, korábbi másolatot is; van azután

„Ista fénylakk” (szinesetlen)
új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különböző parketre a olajfűzőkkel már beérteztől egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a fűzőt.

Postacím: Kőrösből 13. négyzet méter. (két ködépny-gyűző szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 9/10 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol rakárak vannak, ide küldendők. Munkaszámok és prospektusok ingyen és bérmentve küld-tetők. A beérkezéskor a tényleg jöi vizsgálat a cégre a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 150 éves létező gyártmányt sokféle utánoznak és hamisítják, a sokkal rosszabb, a gyakran a cédák meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Christóff Ferenc-féle tükörérményáz
kapható Csáktornyan
Gráner Testvéreknél.

746 4-10

748/tk. 902.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság a nagykanizsai lakarekpenzlárnak Maranecz Venczelhez mint korábbi véghajthatóhoz való csatlakozását kimondja és kibocsátja az alábbi

Együttes árverési hirdetményt.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy a nagykanizsai lakarekpenzlár s tsának kiskoru Eiselmayer Irma letenyei lakos és ismeretlen tartozkodásu Fesztl Györgyné szül. Maranecz Róza elleni végrehajtási ügyében 1400 k. és 600 k. tőkék s járulékaival valamint 44 k. 55 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbiróság területén fekvő a murakirályi 1595 tszjkvben foglalt 96 hrsz. ingatlan 1673 kor.

a turesisesai 65 szjkvben A I. 230, 240, 242, 250, 295, 268, 321, 323, 338, 344 hrsz. alatt foglalt ingatlanokból Fesztl Györgyné szül. Maranecz Róza nevéen álló hányadának (1/4) 1140 k. kikiáltási árban, mint becsárban az

1902 évi szept. hó 5-ik napján d. e. 10 órakor Murakirály községházánál ugyanaznap

1092 évi szept. hó 5-ik napján d. u. 3 órakor Turesises községházánál Dr. Tuboly Gyula nkanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjötélvel megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fennli kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Perlakon, 1902 márcz. hó 27-én 761

☛ Gyümölcs- és szőlőbor készitési gépek.

Gyümölcs- és szőlősajtók,
folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel, és nyomoró szabályzóval.
A munkaképesség 20 %-al nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,
Szőlő- és gyümölcsűzők
és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő- és gyümölcsörölők. Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalására
gyümölcs-vágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabadalm. önműködő
„Siphonia” gyümölcs- és szőlővessző **permetezők** gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

Mayfarth Ph. és Társa
gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor.
BÉCS, II. Taborstrasse 71.
≡≡≡ Kitüntetve 490 arany, ezüst és bronz éremmel. ≡≡≡
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.
655. 7-12 Képviselek és viszontárusitók felvétetnek.

==== Bádogos műhely megnyitás. ====

T. cz.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy f. évi julius hó 21-én, Csáktornyan. Iskola utca 175 szám alatt (volt Neuwirth féle házban) egy

==== épület- és diszmű bádogos műhelyt ====

nyitottam.

Házi vízvezetékek, villámhárítók, szagtalan angol closettek, fürdőszobák, modern fürdőkádak, konyhaberendezések készítését és javítását elvállalom és azokat pontosan, jutányosan és jótállás mellett teljesítem. — Email főzőedényeket alldandóan raktáron tartok

Magamat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva maradok

kiváló tisztelettel
Hübsch Manó
épület- és diszmű bádogos.

749 2-*

==== Szagtalan, önmosó angol closettek. ====

Házi vízvezetékek berendezések. (vertical text on left)

Fürdőszoba berendezések. (vertical text on right)

Hirdetmény.

Zalaujvár községben f. évi augusztus hó 31-én d. u. 2 órakor a helybeli községi irodában kápolnagömbölytési munkálatait, azaz: kőmives, ács, asztalos és bádogosi munkálatait egyenkint nyilvános árverés útján fog kiadni. — Bánatpénz a megegyezés útján kívántatik.

Tervrajz Novák Ferenc kápolna-gondnoknál megtekinthető,

Zalaujvár, 1902. augusztus hó 16-án.

Novák Ferenc kápolna gondnok.
769 1-1

Novák Péter községi bíró.

Ha látlak oh Zacherlin, a szívem is dobban,
 De nem fogadlak el, ha kínálnak tokban.
 Tokban a mi van, haszontalan díb, dáb,
 Attól ugyan nem döglök, se féreg, se a sváb.

Zacherlin üvegben! Ez az igazi szer!
 Legyen áldott a ki készíti, szászor és ezerszer
 S valahol függ a Zacherlin plakát:
 Ott kapható Zacherlin egész éven át.